

A nyílt társadalom modelljének kritikája

2021 március 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Anarchiát sejtet? pusztulás víziója - Földi László elárulta a balosok titkát.

A társadalom nem lehet nyílt, ezért a kifejezés használata tartalmi torzuláshoz vezet. Az együtt használt két szó – „nyílt társadalom” – antagonizmusban van egymással. A mindenkori társadalmak keretek között léteztek, és jelenleg is ez az egyetlen működési modelljük. Mindezt leginkább az országhatárok jelképezik, amelyek kijelölt földrajzi egységeket rajzolnak az egy nemzethez tartozók köré. Még a jogilag deklarált Európai Unió belső határainak a megszüntetése is addig volt gyakorlat, amíg nem jött valamiféle sorscsapás, például illegális tömegek vagy nem kívánt pandémia formájában. Ilyenkor gyorsan kiderül, hogy mégis létezik határ Németország és Ausztria között, miként Dánia és a többi uniós ország is újraértelmezte a fölöslegesnek tartott védelmi vonalait, ha megoldást kellett találniuk nem kívánt helyzetekkel szemben. Vagyis a „nyitott határok” elve a probléma nélküli, védekezést nem igénylő, konszolidált időszakra jellemző.

A „nyílt társadalom” kicsavart logikája automatikusan kérdőjelezi meg egy adott nemzet sajátos kultúráját, nyelvi közösségét és eszméit, vallási identitását. Aki fellazítja és tagadja eme struktúrát, tudatosan megkérdőjelezi létezésük értelmét, önmagát rekeszti ki a társadalmi közösségből. Élhet az általa választott országban, de csak mint szívesen látott vendég. Letelepedhet bárhol – kivéve, talán nem meglepő módon, néhány arab országot –, de szavazati joggal csak az integráció szabályait magukévá tevék rendelkezhetnek. A jog védi őket is, ha jogszerűen élnek, a képviselői jogalkotásban viszont nem vehetnek részt. Így van ez a szavakban rendkívül toleráns nyugati világban is, hisz különben miért próbálnának kiutasítani bírósági végzés alapján olyanokat, akik nem hajlandók teljesíteni a befogadó ország feltételeit?

Történelmi korokban és társadalmi változások közepette is léteznek törvényszerűségek, alapértékek és nyilvánvalóan időnként változásokért kiáltó tévedések. De minden objektív folyamat origójában ott van az ember – ecce homo –, aki az események irányítója. Az ember, aki alkot, eszméket hoz létre, istentől való adottságai birtokában a mindenkori fejlődés letéteményese. Az ember, aki nem mentes saját egyedi személyiségjegyeitől, legyenek azok pozitívak és elremutatók vagy éppen eltorzultak, amelyek ha gyakorlattá válnak, katasztrófa hordozói a többség számára.

Kiemelkedő történelmi személyiségektől – még ha sokszor utólag is – gyakran kiderült, hogy bizonyos gondolataikat, tetteiket személyiségbéli hiányosságai generálták. Egyfelől létezik az alkotóerő, amely kiemeli őket a többiek közül. Másrészt jelen van énjük gyengesége, a normalitástól tudatosan eltérő torzulásaik. A kérdés, hogy melyik válik dominánssá. A XIX–XX. századi filozófiai iskolák tanaiban felbukkanó extremitások, amelyek meglehetősen virulensnek mutatkoztak, nyilvánvalóan hatással voltak és még ma is hatnak a társadalom tagjaira. A „nyílt társadalom” eszmevilágának ideológiai elődjei között olyanokat találunk, mint Marx, Engels, Antonio Gramsci, Max Horkheimer vagy Herbert Marcuse, akik életében pontosan fellelhető mindkét énjük.

Marx, a kommunista ideológia atyja – Horkheimerhez, a frankfurti iskola vezetőjéhez hasonlóan – hazátlanná, hontalanná vált, amikor Németországból menekülnie kellett. Marx Nagy-Britanniába, míg Horkheimer az Egyesült Államokba volt kénytelen emigrálni. Egyértelmű és érthető, hogy filozófiai gondolkodásuk egyik lényeges eleme a hazátlanságból következő élet keresése, a létező társadalmi modell tagadása volt, mivel igyekeztek képletbe foglalni a nemzetnélküliség perspektíváját. Az olasz Antonio Gramscinak, aki testi és lelki betegségekben szenvedett, és akinek rövid élete alatt – 46 évesen halt meg – gyakran kijutott a nélkülözésből, filozófiai téziseiben visszaköszött nem könnyű élete az osztályharc alternatíva nélküli hipotézisében.

Forradalom minden, a konszolidált élet az elavult világ tarthatatlan szimbóluma, így nem lehet gond a vérvesztés és a nemzet destabilizálása az új kor oltárán – állítja. Ideértendő Engels vallásellenessége, melynek gyökerei az apai házhoz nyúlnak vissza. A mélyen hívő, szikár apa könnyörtelen akarnoksága elűzött fiatal Engels mégsem apjára haragszik, hanem magát a vallást tartja az okok forrásának, ami vérlázító nonszensz. A '68-as lázadások egyik szimbóluma, Herbert Marcuse sem mentes a személyiségéből elűzött káros kisugárzástól. A szabad szerelem, a szexuális élet minden tabut ledönteni képes eszméje a dolog természetéből adódóan a fiatalok körében jelent meg a társadalmat is megrázó formában. A felsorolt gondolkodók összevetése nem tagadhatóan hordoz bizonyos spekulációt, de szimbolikájukban kimutatható a torzításra hajlamos ember szubjektív determináltsága.

Ami nagyobb baj, hogy könnyű hasonlóságot felfedezni az eszméi elődök és a „nyílt társadalmat” napjainkban terjesztők egyéni adottságaiban, a világhoz való viszonyukban. Hisz a nemzetekfölöttiség, a genderelmélet vagy a család fogalmának újradefiniálása jól mutatja ideológiájuk erőteltett zsákutcáját. Az embernek az az érzése, mintha

a „nyílt társadalom” filozófiája egyfajta kulcs lenne, mely a nemzetek kereteit próbálja feltörni. Az ajtó már résznyire megnyílt, melyen belopakodtak az „új idők” szelei. Mivel magyarázható, hogy a baromfiól lakói is családtagok lehetnek az ? elképzeléseik szerint? Ezúton kell nyomatékkal kijelenteni – ami sosem fog változni –, hogy a család egyenlő az anyával, apával és gyerekekkel, miközben a kutyák, macskák és egyéb lények barátai, de nem tagjai a családoknak.

Adott tehát a feladat, újrajzárni a társadalom mint az emberi közösség alapformátumának ajtaját a torzult ideológiák el?l. Ami pedig már átjutott a védelmi rendszeren, napi szint? kihívás mindazoknak, akik az ember alapvet? értékei mellett kívánnak felsorakozni. Pártállástól függetlenül mindenkinek meg kell értenie, hogy az igazi nyitottság a jövő? iránti felel?sségvállalás, nem pedig az anarchiát sejtet? pusztulás víziója.

Földi László

A szerző nemzetbiztonsági szakértő?

www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló